

SVIM SREDSTVIMA Kampanja kaosa u Hrvatskoj: Cijelim sustavom domovinske sigurnosti protiv novog ‘Labradora’!

Published: rujan 11, 2019., By **Uredništvo**

Hrvatska je već mjesecima pod masivnim destabilizacijskim udarom provodnim asimetričnim obavještajnim operacijama. Cilj je izazivanje raskola i unutarnjih sukoba po svim razdjelnicama hrvatskoga društva, jednom riječju – stvaranje kaosa. Tobožnji napadi i širenje histerije o ugroženosti srpske manjine u Republici Hrvatskoj, samo su posljednji u nizu događanja usmjerenih na kompromitaciju RH iz više razloga, od kojih je jedan od važnijih – njeno skoro preuzimanje predsjedanja Vijećem Europske unije.

Pritisak na hrvatsku politiku, institucije i cijelo društvo stupnjevan je i pažljivo doziran, tako da se zbivanja posljednjih mjeseci kontinuirano izmjenjuju – od bezazlenijih i primitivnih prema sve složenijim i opasnijim...

Postupno, od početka ljeta, ili preciznije od otvaranja turističke predsezona, udarci postaju sve žešći i s obito ukalkuliranom mogućnošću ugrožavanja uspješnosti životno važne turističke sezone. Obavještajni udar na hrvatsku politiku i njene interese od tada postaje sve intenzivniji i kombinira se sa produkcijom političkih skandala i sve u stalijom primjenom nasilja. Nastavlja nakon oglasa

Već početkom turističke sezone, nekakvom slučajnom koincidencijom, na medijskoj sceni izranjaju događaji koji bi u nekim drugim uvjetima bili na marginama crne kronike, a sada su postali udarne političke vijesti, esto i prve teme informativnih emisija. Nastala je serija nasilnih događaja, koji naizgled nemaju nikakve veze jedan s drugim – od teško objašnjivih, nelogičnih i zastrašujućih prometnih nesreća a od kojih bi neke zacijelo, primjerice, u SAD-u bile proglašene terorističkim aktima.

Kampanja kaosa

Jer, uistinu je upitno, mogu li se vratolomije počinjene s umišljajem ili barem eventualnim umišljajem, uopće nazivati prometnim nesrećama, do fizičkih obraćuna i pojedinačnih napada na turiste i sezonske radnike. Kao da je u jednom trenutku nastala utrka tko će izazvati već i tragičnije nesreće i već i nered na ulici...

Pojedinačni fizički napadi u većem dijelu slučajeva motivirani ili psihičkim bolestima političarima ili pak klasičnim djelima razbojništava, razbojničkih krađa i drskih krađa, odjednom su u udarnim terminima i na naslovnica hrvatskih medija. Lokalni nasilnici postaju medijske zvijezde i izvještava se o svakom njihovom koraku, a u svakom slučaju ne može biti ništa drugo nego unošenje nemira i nesigurnosti među građane i turiste.

Kampanja kaosa fizičkih obraćuna i samoubilačkih cestovnih i pomorskih nesreća donekle je prekinuta hitrom reakcijom državnih vlasti, pooštavanjem kaznenih odredbi u svezi prometa i promjenom način postupanja policije kod nasilnih kaznenih djela i prekršaja, tako da se već i broj političara nakon izvršene obrade privodi pravosudnim organima.

Svi događaji u sklopu tog kaotičnog perioda promatrali su se odvojeno, svaki za sebe, ali oni su u svom zbroju postigli u svakom stvaranju nesigurnosti kod građana. Sasvim je jasno da bi ih trebalo operativno zahvatiti u cjelini i barem pokušati utvrditi imaju li, ipak, međusobne veze, što u principu prelazi okvire policijskih mogućnosti i zahtijeva duboki kontraobavještajni zahvat.

Potrebno je imati pred oči činjenicu da na teritoriju RH djeluje mnoštvo stranih obavještajnih službi čijim državama nije u interesu napredak Republike Hrvatske...

Djelovanje srpskih obavještajaca

U središtu interesa su, dakako, srpske obavještajne službe, tradicionalno instalirane na svim pozicijama unutar hrvatskog društva do kojih mogu dospjeti i koje imaju najveći i razorni potencijal i motive destabilizirajućeg djelovanja prema Hrvatskoj. Dovoljan pokazatelj onoga što one rade, oslanjaju se na

svoju agenturu u RH, izjave su elnika Republike Srbije, njihovih stvarnih političkih gospodara po ijim naputcima djeluju.

Stoga je sasvim o ito da je djelovanje srpskih službi u Hrvatskoj sukladno politici koja ih vodi, te polazi s velikosrpskih pozicija i isključivo je usmjereno na destabilizaciju političkih prilika u Hrvatskoj, manipulaciju srpskom manjinom i pripremanje terena za novi zamah iste one politike koja je tijekom Domovinskog rata i u završnim operacijama Hrvatske vojske i redarstva bila – potisnuta.

ekaju trenutak nekakvog novog mogućega preslagivanja snaga u Europi, posebice na jugoistoku Europe, kada bi velikosrpska politika, oslanjajući se na nastali metež i na mo nije države od sebe, pokušala vratiti izgubljene pozicije, odnosno do kraja realizirati izvorni memorandum SANU i sve njegove kasnije modifikacije.

Republika Srbija u ovom trenutku nema ni političke, ni vojne snage za bilo kakvo intenzivnije djelovanje na prostoru jugoistoka Europe. Ostaje joj samo povremeno ekscenčno političko djelovanje usmjereno na sprječavanje stabilizacije prilika i jaki obavještajni rad na tim prostorima, posebice prema Republici Hrvatskoj kao državi koju srbijanska politika ocjenjuje svojim – najopasnijim protivnikom.

Pritom su srbijanske službe od svoje politike, o ito, dobile odriježene ruke i dopuštenje za djelovanje svim raspoloživim sredstvima iz asortimana obavještajnog djelovanja, uključujući i, utemeljeno se može sumnjati i na tzv. „false flag“ operacije, u cilju produkcije incidenata i nasilnih događanja pod lažnom zastavom.

Stil operacija ‘Labrador’ i ‘Opera’ iz ’91.

Pojednostavljeno rečeno, u stilu operacija pod lažnom zastavom srpskih službi „Labrador“, i „Opera“ tijekom 1991. godine, kada su u cilju kompromitacije Republike Hrvatske minirane prostorije Židovske općine u Palmotićevoj ulici u Zagrebu i židovski grobovi na Mirogoju.

Neutemeljeno je, dakako, prije dovršetka policijske obrade, događanja u Uzdolju podvesti pod „false flag“ operaciju, ali je svakako potrebno policijskom operativnom radu koji ima svoja ograničenja, posebice nakon sramotnih izmjena odredbi procesnog kaznenog prava koje u praksi vode urušavanju cijelog pravnog sustava, pridružiti i aktivno djelovanje svih sastavnica sigurnosnog sustava, uključujući i, dakako, i obavještajnu zajednicu. Zbroj događanja jednostavno nadmašuje policijske obavještajne kapacitete, koliko god njene procesne sposobnosti bile na visini...

Potrebno je, jednostavno rečeno, sagledati širu sliku i utvrditi – postoji li povezanost zbivanja, je li na dijelu uistinu agresivni obavještajni rat protiv RH i u konačnici – identificirati izvore. Pritom ne treba vjerovati doslovno nitkome, niti ga isključivati iz kontraobavještajnog zahvata – od deklariranih neprijatelja i dokazanih grabežljivaca velikosrpske provenijencije, do lažnih europskih prijatelja. Ne treba zaboraviti da se interesi srpske politike savršeno poklapaju s interesima nekih nama nominalno saveznika i prijateljskih država.

Nakon prvih ispada agresivnog talijanskog iredentizma otičeno u zapanjujućem nastupu bivšeg predsjednika Europskog parlamenta, Antonija Tajanija, koji su mnogi u Hrvatskoj proglasili njegovim izdvojenim ekscenom, uslijedio je niz manifestacija važnih dijelova talijanskog političkog života koji su u raznim prilikama iskazivali ambicije povrata, tobože, izgubljenih talijanskih teritorija koji su sastavni dijelovi Republike Hrvatske. Na žalost svih političkih naivaca, to se ne e zaustaviti nego e nastaviti...

Stvaranja atmosfere nesigurnosti

Srpskoj politici odgovara takvo djelovanje dijela talijanske politike i blisko s njom surađuje, a zajedničko srpsko-talijansko operativno sjedište je u Trstu. Temeljem informacija isključivo pribavljenih iz medija, teško je zaključiti u kolikoj mjeri je ta suradnja vrsto strukturirana i usklađena, ali je nedvojbeno činjenica da ona postoji i da djeluje prema Republici Hrvatskoj.

U medijima izgrađena slika, da Hrvatska među svojim nominalnim saveznicima nema neprijatelja, nego samo prijatelje je ista deluzija. Ne postoje nikakva prijateljstva, ni nepromjenjiva strateška savezništva, nego samo interesi... Pa stoga prema RH aktivno djeluju sve najznačajnije obavještajne službe i Zapada i Istoka. Veliko je pitanje u kojoj mjeri su se srpske službe uklopile u taj obavještajni milje u „bezbroy nijansi sivoga“, koji djeluje na području Hrvatske i s kim sve na operativnoj razini ili isto na razini tehničke razmjene usluga surađuju.

Pritom treba pred otičati neospornu činjenicu da preslagivanje snaga, utjecaja i moći, pa i granica na području jugoistočne Europe, još uvijek nije gotovo i da tek slijedi nova faza u kojoj e biti potrebno

definirati granice Albanije, Kosova, Srbije, što se se posljedično odraziti i na stanje u neposrednom susjedstvu – u BiH. Sve se to odvija pod neposrednim utjecajem najmoćnijih svjetskih sila koje su dokazano kroz povijest uvijek bile spremne stvarati pogodbe na račun malih naroda i slabijih od sebe. Fazu kaosa fizičkih obračuna koji su na različite načine politički iskorištavani i suludih prometnih nesreća s ukupnim učinkom stvaranja atmosfere nesigurnosti, uskoro je zamijenilo širenje histerije kako hrvatska policija fizički maltretira imigrante, sa skrivenom porukom da iza svega stoji – sam državni vrh. Temeljito sumnjivi likovi iz Sirije koji su, najvjerojatnije, služili u postrojbama ISIL-a i drugih islamističkih terorističkih organizacija – jer ne bi imali nikakvog drugog razloga napuštati većinski dio Sirije koje kontrolira vlada Bashr-al-Assada – bahate se pred ekranima hrvatskih i svjetskih televizijskih postaja, pokazuju i ogrebotine i hematome koje im je, navodno, nanijela hrvatska policija.

Afera s prvom tajnicom veleposlanstva

Budimo do kraja jasni – iz Sirije bježe samo oni koji su bili dio vojnog korpusa organizacija islamističkog terora, jer na teritoriju koji legitimna vlada u Damasku kontrolira, bez ikakvih problema žive kršćani i sve ostale nemuslimanske vjerske zajednice. Bježe oni koji su se ogriješili o sirijske i međunarodne zakone i temeljne zakone civiliziranog života.

No, da stvar nije bezazlena i da je usmjerena direktno na hrvatske interese, po tko zna i toj narudžbi – jer ponosni islamisti i ekstremisti su za dobar novac sposobni odraditi bilo što – svjedoči i činjenica da je ovih dana švicarski sud odbio deportaciju sirijskog imigranta i tražitelja azila u Republiku Hrvatsku, navodeći kao razlog – policijsko nasilje.

Usljedila je potom fabricirana afera s prvom tajnicom hrvatskog veleposlanstva u Berlinu. Ponovo s neobičnom koincidencijom sa svim ostalim javno publiciranim događajima koji nanose štetu Republici Hrvatskoj, objavljene su njeni statusi na društvenim mrežama. Kakvim slučajem se to upravo sada dogodilo, kada se zna da je tajnica veleposlanstva duže vremena objavljivala svoje stavove putem interneta...

Ona je već po svom položaju automatski od prvog dana postala predmet interesa svih obavještajnih službi koje imaju bilo kakvog interesa prema Republici Hrvatskoj ili odnosima Njemačke s Hrvatskom i drugim državama. Sve najmoćnije službe svijeta, uključujući i američke, njemačke i ruske, odavno su analizirale svako njeno slovo. I ništa se nije događalo do trenutka kada je to postalo potrebno i kada se otkrilo uklopilo u cijeli niz događaja koji narušavaju interese Hrvatske. Trenutak objave, dakle, nije slučajna okolnost, kao ni predhodne objave o tobože strašnom postupanju hrvatske policije prema imigrantima...

Napadi na srpsku zajednicu u RH

Dakako, po običaju i već ustaljenoj tradiciji, klimaks pritiska na Hrvatsku, ponovo su napadi na srpsku zajednicu u RH. Ne ulaze i prije dovršetka policijske obrade u ono što se dogodilo u blizini Knina i kakvi su motivi i karakter izvršenog napada, neosporna je činjenica da se događaj savršeno uklopio u cijeli kontekst pritiska na Hrvatsku...

Tvrđenje o nasilnom ponašanju prema imigrantima i pokretanje afere prve tajnice veleposlanstva u Berlinu, direktni su udar na hrvatske vanjsko-političke pozicije. I gledajući, ili nevjerojatne koincidencije – politički predstavnici Srba u Hrvatskoj u medijskim istupima upozoravaju da se zbog učestalih napada na srpsku zajednicu obratiti međunarodnim, prije svega europskim institucijama. A samo dan potom, predsjednik SDSS-a, Milorad Pupovac, već prelazi na međunarodni teren i za Radio Sarajevo izjavljuje kako – Hrvatska postaje čimbenik nestabilnosti na prostoru bivše Jugoslavije...

Odgovor na neposredni cilj svega što se događa, uključujući i ono što običnici ni građani ne mogu znati, niti spoznati, bode nam svima oči. Hrvatska uskoro treba preuzeti predsjedanje Vijećem Europske unije. Njena pozicija u strukturi Europske unije nikada nije bila snažnija. Hrvatski diplomati preuzimaju ili već preuzeti važne funkcije u samoj EU i institucijama Europe. Iz toga za Hrvatsku proizlaze benefiti koji se zbog prirode stvari ne mogu tek tako prikazati javnosti, jer bi to naštetilo djelovanju tzv. tihe diplomacije. No, mnoštvo onih u Europi i izvan nje, kojima ne odgovara takva pozicija Hrvatske, čini sve da poljulja taj položaj. Između ostalog, Hrvatska je, možda, jedina novoprimiteljanica tzv. nove Europe koja je potpuno kooperativna s Bruxellesom i Berlinom i koja nema nikakvih problema u svojim odnosima unutar Europske unije. Čak štoviše, Bruxelles računa da se na Hrvatsku uvijek može osloniti...

Takva pozicija u kojoj Hrvatska, nakon dugo vremena, predstavlja važan čimbenik unutar Europske unije, ne odgovara ni srpskoj politici, ali ni mnogim moćnim članicama Europske unije.

Onemogući neprijateljska djelovanja

Cilj kampanje je destabilizacija hrvatske unutarnje i kompromitacija njene vanjske politike, te pokušaj slabljenja utjecaja unutar Europske unije – to je u pozadini svega što se sada događa! Potrebno je pokazati da Hrvatska, na ovaj ili onaj način, zbog svoje političke nestabilnosti ili, pak, zbog tobožnjih kršenja ljudskih prava i prava manjina, nije podobna za predsjedanje Vijećem Europske unije. To se, dakako, više ne može promijeniti, ali se može unaprijed oslabiti njena pozicija na tom položaju.

Naveli smo samo nekoliko od tih primjera iz kojih se nedvojbeno može zaključiti da je Hrvatska pod teškim obavještajnim udarom na koji je potrebno odgovoriti, ne putem medija, nego onako kako se to inače radi – rezanjem pipaka „Labradora“ i sličnih operacija od koga god one dolazile...

Riječ je o kontraobavještajnom odgovoru za koji policija nije dovoljna kako bi se identificirali i onemogući ili vanjski izvori neprijateljskog djelovanja protiv Hrvatske i njenog pravnoga poretka, a uključuju i unutarnju, o čemu postoje i aktivnu agenturu. Nije vrijeme za medijske obrade, nego za učinkovit rad cijelog sustava domovinske sigurnosti...

(Mario Stefanov/7Dnevno)

RELATED TOPICS: [ISTAKNUTO](#)